

عنوان مقاله:

ارزیابی تحمل خشکی ژنوتیپ های گلرنگ پاییزه (*Carthamus tinctorius* L.) بر اساس شاخصهای مقاومت و روش بایپلات

محل انتشار:

سومین سمینار بین المللی دانه های روغنی و روغنهای خوراکی (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مهدی جمشیدمقدم - عضو هیئت علمی معاونت موسسه تحقیقات کشاورزی دیم- سرارود- کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی ارقام گلرنگ و تعیین بهترین شاخصهای مقاومت به خشکی، آزمایشی در قالب طرح لاتیس ساده 8×8 با دو تکرار تحت دو شرایط رطوبتی تنش و آبیاری در معاونت مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم (سرارود) طی سال زراعی 85-86 اجرا گردید. نتایج نشان داد که در شرایط تنش ژنوتیپ های مورد مطالعه از نظر اکثر صفات مورد مطالعه اختلاف معنی داری با یکدیگر دارند. کمترین مدت زمان تا گلدهی و نیز رسیدگی به ژنوتیپ خاردار شماره 33 تعلق داشت. دو ژنوتیپ بی خار شماره 21 و 5 ژنوتیپ خاردار شماره 64 بالاترین وزن هزار دانه را (بیش، از 46 گرم) دارا بودند. تنها جزء عملکرد تعداد دانه در قوزه با عملکرد دانه همبستگی معنیداری نشان داد. از مقایسه میانگین عملکرد دانه ژنوتیپ های تحت بررسی مشخص شد که در شرایط تنش بیشترین عملکرد دانه به ژنوتیپ های شماره 53، 62، 45 به ترتیب 1620، 1639، 1590 کیلوگرم دره کنار و در شرایط آبیاری به ژنوتیپ های شماره 53، 38، 37، 45 به ترتیب 2631، 2599، 2135 و 2085 کیلوگرم دره کنار تعلق داشت. با توجه به عملکرد دانه ژنوتیپها در دو شرایط تنش و آبیاری، شاخصهای مختلف میانگینحسابی (MP) میانگین هندسی (GMP) تحمل به تنش (STI) حساسیت به تنش (SSI) تحمل (TOL) و پاسخ به خشکی (DRI) محاسبه گردیدند. با توجه به همبستگی مثبت و معنیدار شاخصهای STI، MP، GMP با عملکرد دانه در شرایط تنش و آبیاری، این شاخصها برای ارزیابی ارقام گلرنگ مناسب تشخیص داده شدند.

کلمات کلیدی:

گلرنگ زراعی، صفات زراعی، عملکرد دانه، تحمل خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/131432>

